

DEBRECZENI ÚJSÁG

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Kelyben:	Vidéken:
Félévre . . . 6 kor — AL	Félévre . . . 9 kor — AL
Negyedévre 3 kor — AL	Negyedévre 4 kor 50 AL

Feloldó szerkesztő és lapfőnöke:

THAN GYULA:

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Fűtér Biedermaan-palota földszintén, az utóvarban balra.

A népszámlálás.

Megindultak a számláló biztosok az egész művelt világban és megszámlálták az emberiséget, annak egymáshoz való viszonyát, a kereskedelem, az ipar, az őstermelés fejlődését kimutatták, az értelmiség szellemi működését ismertebbé tették.

S mindez hazánkban is megtörtént a maga hatalmas fontosságában.

Kétszeresen lesz fontos ránk nézve a modern műveltség a maga eredményében: időben és állásfoglalásban.

Az új század küszöbén kell, hogy tiszta képet, hamisítatlan tükröt nyerjünk az elmúlt század s mondjuk az eddigi állami, nemzetiségi, közgazdasági és kulturális életünkről. Szükségünk van erre, hogy megismerjük erőnket, tehetségeinket, vagyonunkat, hogy tisztában legyünk a támaszunkkal, a biztosítékokkal, miket ezek nyújthatnak s ha kell, szegénységünkkel, hogy pótolni igyekezzünk

ezeket. Egy államnak, egy államot alkotó hatalmas nemzetnek, melynek háta megett ezer éves mult áll, ismernie kell magát az életrevalóságában, a haladásában s ehez nem elég a mult dicsőségének, a mult gazdagságának, a mult dicső halottainak ismerése, tudásából nem szabad hiányoznia semminek a jelen küzdésének fontosságával és nehézségeivel, az eszközökkel, melyekkel végrehajtani hivatva van s az élőkkel a maguk összességében, azok ambíciójával, tehetségével, tudásával.

Időben ezért fontos a népszámlálás lelkiismeretes keresztülvitele.

Hogy állás-foglalásban miért fontos, ez már világkérdés kifelé. Ez az aktus hivatva lesz megállapítani azt a viszonyt is, a melyben más államokkal szemben állunk. Nem tudnánk így most előre feleletet adni más országok kereskedelmi, ipari, közgazdasági, pénzügyi viszonyairól, de sajnos, a mienket az utóbbi időkből jól

ismerjük. Kereskedelmünk forgalma ijeszten csekély, nagyobb ipari vállalkozásaink panganak, kisiparosaink feljajdulásait nap-nap után halljuk, földművelésünk, mely tulajdonképeni gerince háztartásunknak, még most is nélküli azon intézkedések nagy részét a termények értékesítésében, azon eszközök behozatalát, azon modernebb módok keresztülvitelét azok értékesítésében, melyek nélkül pedig soha sem fog ügy virágozni, mint sok, erre alkalmatlanabb talajjal bíró, de áldozatkészebb, praktikusabb népnél látjuk.

Nagy optimizmussal tán más államoknál is feltételezhetnők ezeket a mizériákat. De hátha csak feltétel marad és nem valóság? Amint hogy úgy is lesz.

Van még egy hatalmas feladata a népszámlálásnak az anyagiak mellett: a szellemi érték, az erkölcsi súly megbecsülése. Haladtunk-e ebben is? Ha nem, miért? Hogy állunk hát most? Milyen arányban más államokhoz? Nem

Kisértés.

Odakinn hó borított mindent, mintha a föld temetkezni akart volna. A kis lengyel városka egész garnizonja ott borozgatott a fútozóra nyíló nagyvendéglőben. Az asztaltársaság elnöke: az őrnagy anekdotákat, harci kalandokat mesélt legénykorából. A többiek áhitattal hallgatták és esőndesen borozgatva várták az újévet, mert már tízre jrt az idő és két óra múlva beköszönt az új század.

Egyzserre nyílik az ajtó és belép a báró meg a felesége. A tisztek mind járatosok Glognicz bárókhoz, sok kellemes vacorát költöttek el ott együtt. Nagy volt hát az öröm és meglepetés.

— Honnan, báró, ilyenkor? — kérdezte az őrnagy.

— Tegnapelőtt elutaztunk a nagynémethez és már ma váratlanul vissza kellett jönnünk. Otthon nem vár bennünket vacsora, hát mindjárt idejöttünk.

— Szóval, force majeure hozott csak ide bennünket az oroszlanbarlangba — esiesergett a szép, fiatal báróné.

Mindjárt más hangulat áradt szét a levegőbe. A szép asszony szemének ragyogó sugarai fölmelegítették a fiukat. Régtől körülvették, a kadétnak meg volt engedve,

hogy a báróné lábainál számolyra üljön. A fiatal ezredorvos, a ki mentül többet ivott, annál merészebb lett és rajongott minden asszonyért.

— Micsoda asszony, micsoda szem! Micsoda haj! Hát a természet, — sőhajtozott az ezredorvos, a fiatal Bodaik hadnagy felé fordulva.

— Ugyan! Hiez magának szép felesége van. Enléhezék a tiszparancsolatra és ne kívánja a más feleséget.

— Tyhü, barátom! A feleségemet elküldtem két hétre látogatásba aggszűz nővéréhez. Most az anyám a világ!

— Szerencsétlen! Micsoda agy? Ha nekem olyan feleségem volna, mint magának! Ha erre gondolok fájdalom hangulat lopódzik szívembe, mint Goethe mondja.

— Heine, Heine mondja azt. Maga barbár!

Közben az elnök szerepét az őrnagytól a szép asszony vette át. Őt figyelték. Csakhamar ütött a fali óra: itt az éjféls az új század. A szép asszony tosztra emelte pezsgővel teli poharát és alig mondott néhány szót, nyílt az ajtó és belépett egy károsu természetű, határozott arczú fiatalember, Venor főhadnagy. A szép asszony elsápadt, hamarosan befojtta a tosztot és mintha elvágta volna a kedvét,

— Vener, honnan ilyen későn?

— Szervusz, Vener!

Venor leült egy asztal sarkára, elvívte tett egy egy megjegyzést, mosolygott az anekdotákon. Nem teit bele egy félóra, az asszony megszólalt:

— Báró menjünk haza.

Haza is mentek. Felórával később Vener is fölállt, hogy dolga van. Szomorú hírt hozott neki egy sürgöny, azért is késelt. A fiak tisztelék a fájdalmát. Vener felment a szálló emeletére. A lépcsőházban már várt rá az asszony:

— Vener, megbocsás. Tudtam, hogy jössz. Jönnöd kellett, nekem pedig bocsnatot kell kérnem. Lásd nyomorúság várt volna ránk, ha elfogadom ajánlatodat. Kezicük nem volt, ki kelt volna vethetted az uniformisból. Aztán szegény anyám, szegény beteg anyám, belepuztult volna a szegénységbe. Te is nagy, ősi családból származol. Tudhatod mit jelent uri emberre a nélkülözés... Vener, te csak hallgatsz, nem tudsz megbocsátani.

Venor érezte az asszony testének a melegét. Egészen ráhajolt a szinte ölelésre tartotta oda a derekát. De ő csak hideg és kemoly maradt.

— Nem, mondta határozottan.

— Áldozata lettem a sorsomnak.

kell e majd pironkodnunk a mérleg előtt, melybe saját sulyunkat kell bele dobnunk, ha az egész világ szeme rajtunk lesz?

Nagy felelősségek ezek, mert mindannyian felelünk érte a tudásunkkal, az erkölcsünkkel, a szorgalmunkkal.

Most még várjuk az eredményt. Milyen a tanügyi állapotunk? Talán megnyugvással gondolunk erre is. Hogy méltányos-e a megnyugvásunk, azt is meg fogjuk látni, de magunkat legjobban. S ez nem fog ártani. Hatalmas tanulság fog lenni egy lánczolatossá történethez, egy század eseményéhez.

Két faja van az emberiségnek: az optimista és a pessimista. Egyiket ki fogja elégiteni az eredmény úgy a nemzet beléletére vonatkozásaiban, mint más nemzetekhez való viszonyában, a másikat nem és elégedetlen, aggódó marad. Pedig teljes igaza egyiknek sem lehet. Az elsőben maradjon meg az önérték továbbra is, mely megelégedését sugalta és munkálkodjék erős akarattal a másikkal egyetemben, akiben még bizonyára nem a kétségbeesés szülte az elégedetlenséget és aggódást.

Ilyen egyetértéssel bizton várjuk a jövő század nagy elveit, fontos kérdéseit, hatalmas küzdelmét, megnyugszunk abban is, a mitől Isten mentsen: a modern

nyugoti államok fényes, dicsekedő kimutatásaihoz csak néhány szegénységi bizonyítvánnyal járulhatunk a népszámlálás eredményében.

A bur háboru.

— Távirati tudósítás. —

Madrid, január 7. Az egyesült republikánus párt felhívást intézett a kamarához, a melyben azt javasolja, hogy mielőtt akár Hollandia, akár más nemzet a dél-afrikai háborúnak választott bíróság útján való eldöntését indítványozza, Spanyolország rögtön csatlakozzék hozzá, ha pedig más állam nem tesz ilyen indítványt, akkor Spanyolország ragadja meg az iniciatívát.

London, január 8. A Daily Mail jelenti Matjesfonteinből tegnapi kelettel, hogy Sutherlandtól északra négy mértföldnyire mintegy 1500 főnyi bur sereg áll.

Fokváros, január 7. Calvinában, Clamwilliamban, P.quetbergben, Namersburyban, Tullaghban, Paariban és Stellenboschban kihirdették a hadijogot.

Clamwilliam, január 7. A Fokföldre benyomult buroknak egy része Calvinába érkezett és egy-két nap mulva valószínűleg itt lesz.

Johannesburg, január 7. Babington tábornok tegnap Ventersdorpból mintegy 1500 emberrel észak felé ment és a Magalies hegyektől délre öt mértföldnyire Naauwpobtnál és Randfonteinből Delarey seregére bukkant. Az angolok az ellenséget, a melynek száma mintegy 800 főre rughatott, kiűzték Witwaterslandból. Babington tábornok és Gordon ezredes

15 mértföldnyire üldözték az ellenséget.

Fokváros, január 8. Az Onsland című lap kiadóját, a kit izgató cikkek közlése miatt letartóztattak, biztosították ellenében szabadlábra helyezték.

POLITIKAI HIRNEK

Választási mozgalmak Szegeden. Mint Szegedről jelentik, az általános képviselőválasztások előtűnetei már ott is mutatkoznak. A Szeged város II-dik országos képviselőválasztói kerületben a város egyik régi tisztségviselőjét is felleptetik, mint jelöltet, nevezetesen László Gyula királyi tanácsos, ez időszerű helyettes polgármestert, akinek nagy népszerűsége van.

Képviselőjelölések Kisvárdán. A kisvárdai választókerületben — mint onnét írják — a jövő képviselőválasztásra megindult a mozgalom. A szabadelvű párt részéről Jármy Miklós és Harsányi Menyhért nagybirtokosokat emlegetik, e két név köré csoportosulnak. Mind a kettő a volt nemzeti párt alelnöke volt.

A népszámlálás,

mint családi dráma előidézője.

— Saját tudósítónktól. —

Megkezdődött Debreczenben is a népszámlálás és már is kis hiza, hogy tragikus végű családi perpatvar nem származott miatta. Az eset részleteit maga a dráma hőse így írja le:

Miért haragszik az asszony?

Három nap óta keresem a családi okmányokat, hogy a népszámláló-biztosnak a szükséges adatokat megadhasam. Kihánytam az összes fiókos és fióktalan szekrények tartalmát, de a roppant lim-lomban sem találtam rá az okmányokra.

— Ugyan! Büszke hálvány a egész városnak.

— És a mellett szegény és egyedülvaló vagyok.

Szive dobogott, kezét Venor vállára tette. Venor megakart a őszini büszkeséget, kibontakozott az ölelő karokból és bár elhatározását már már ingadozni érezte, hogy éppen ezért: közönyt és otthagya az asszonyt.

A báróné kezdett ideges lenni. Hete-kig nem tudott a rendes kerékvágásba térni. Venor, a kit a báróné két éve, mióta férjhez ment, nem látott, hirtelen visszatért. Mi bírta rá, hogy visszatérjen? Hol járt? Mi a szándéka? Él-e még szívében a régi szerelem? Oh, az övében még tüzel. Eddig parázként égett a házasság hamuja alatt. Most azonban Venor megjelenése, mint a szélrohám fellobbantotta.

A tisztoktól nem kérdezősködhöz. Ez gyanút keltene. Mit csináljon.

Meghívatta az urával vacsorára az egész tisztikart, persze Venort is. Föl is vonultak az elnöklő őrnagy, a rajongó ezredorvos, a fiatal Bodaik, a kis kadet és a többiek. Csak Venornem. Végre megjelent helyette a tiszt szolgája és jelenti, — hogy a főhadnagy rosszul érzi magát.

Az este nem jól mulattak Globiczék nál a tisztok. Az asszonyt sértett büszkeség is bántotta, szerelem is marcangolta a szívet. Egykor csak ideálisan szerette a lovagias, daliás főhadnagyot, ma szeretné úgy, a hogy ő akarja. Nem tudott többé ellenállani szive parancsának és a főhadnagy másnap levelet kapott. Csak ennyi állt benne: „Jöjjön egy szerencsétlenhez.”

Megíremte az irást, annak az egykor sokat csodált kicsi kéznek elegáns, hosszukás betűit. Magyargeltette a lovat, Sleivnirt és lassan, elgondolkozva indult utnak. Ezentul még megszokott szivarára sem gyújtott rá.

Világos, hideg téli nap volt. Nem látta a kópompát, nem látott semmit. Mintha homály borítaná a külvilágot, anynyira el volt fogulva a lelkévei, és érzésével, a gondolataival. Pedig úgy szerette a természetet, mint lovagiaságát, igaz becsületét. És a kettőt mindennél jobban tudta védelmezni. És éppen mert úgy szerette a természetet, nagyon elütött a tisztársától. Első szerelme a báróné volt leánykorában. Most, mikor ilyen asszonyi állatnak látta őt is, megszűnt a szerelme.

Ha elmegy hozzá, szerelem nélkül megy. Közben a válóúthoz ért. Jobbra

tőle az erdő, balra a báróékhoz vivő országút.

— Csaknem teljesen elengedte a kantárszárát és Sleivnir magától az erdőnek fordult. Venor megveregette a derék állat nyakát.

— Brávó, brávó. Igazad van. Nem csalom meg sem őt, sem a férjét, sem magamat. Nem leszek gazember.

Mikor egy órábesszat tartó lovaglás után a városnak vette az útját, Bodaikkal találkozott. Közönyös dolgokról beszélgettek. Bodaiknak feltűnt, hogy Venornak szokatlan jó kedve van. Mikor a főtérre értek, Bodaik is felkaczagott.

— Mit nevezsz, Bodaik?

— Látod ott a kocsin a doktort? Jobbról-balról egy-egy asszony ül mellette, ő meg hogy összehuzodik. Barátom, egy héttel előbb jött meg a felesége, s mint remélte. És az aggszűz nővére is vele jött. Pokoli mulatság.

Venor hazament, elővett egy fekete kazettát, leült a kályhával szemben és ünnepélyesen egyenkint dobálta a tűzbe a kazettában lévő leveleket. És mikor a tűzhálában lobogtak a levelek, lovagi szíve megnyugodott.

s. b.

— Megbolondultál?
— Nem. Csak a családi okmányokat keresem.

— Minek?
— Hogy a népszámlálásnál hitelesen igazoljam, hogy még csak harminczhét és nem harminczkilencz éves vagy, lelkem.

— Mit, hogy én harminczhét éves vagyok? Az eszed ment el? Hát nem tudod, hogy tizenhét éves esküdttünk; mikor férjhez mentem, tizenhét éves voltam: tizenhét és nyolcz: az pedig sehol e világon nem harminczhét, hanem csak harminczöt! Érted?

— Mutasd az okmányt! Az okmányok kellenek!

Feleségem rettenetes pillantást vetett rám.

— Mit, te nem hiszied el nekem, hogy még csak harminczöt éves vagyok? Neked okmány kell ehhez? No jó! No várj! — és csekélységet egyszerűen félrelökhvén, mindkét kezével belemarkolt a fiókba s úgy szórta ki belőle a holmit, akár a pelyvát.

A vihar kitört.

— Neked okmány kell? Hát hol az az okmány?

Aztán, mivel itt sem találta, kihuzta a második, harmadik, negyedik fiókot is, úgy, hogy öt perc alatt az egész szoba teli lett mindenféle szétszórta lim-lommal, papírossal, melyek inculatba levő nőm kacsójából csak úgy röpültek a fiókokból jobbra-balra szét a szobájában. Ezalatt a három gyerek, aki hiába vért az ebédhez, szintén bekukkant a szobába és látván az izgalmas családi jelenetet, jajveszékelve szaladtak ki a szakácsnőhöz:

— Őrsi, a mama meg akarja ölni a papát!

— Őrsi, a papa a földön guggol és már nem tud szólni!

A nacscsága ölni akar.

A szakácsnőnek sem kellett több; irtózatossal sikoltott:

— Jézus, a nagyságos ur! — és ezzel, mint az örült, rohant be hozzánk a szobába. Sikoltását természetesen a szomszédok is alaposan meghallották és közvetlenül mellettünk levő lakásból rögtön berohant két vén kisasszony és a kezüket tördelve sikoltották:

— Jézusom, a szomszéd ur!
— Rögtön meghal! Orvos! Rendőr!
— Gyilkosok!

Eppen ezekkel a szavakkal nyitották ránk az ajtót, mikor a rikoltozó szakácsnő háta mögött megjelentek a küszöbön.

— Neked okmány kell?! Neked még mindig okmány kell?! — menydörgött szeretve tisztelt nőm. Fölugrottam és kimentem a szobából, ahol családi okmányaimmal együtt házi békémet is még jó darabig keresettem.

A feleségem azt üzenté, ha tényleg harminczhét évesnek merem kiadni — *váljk.* Ehhez már az első lépést meg is tette: Sürgönyözött az — *anyósomért.*

VIDÉK.

Rejtélyes gyilkosság. Szatmárról rejtélyes gyilkosság hírért jelentik. Szabó Lajos csizmadia és nő 3 án a téglavető gödörben meggyilkolva találták. Mellkasában három lövés volt s a fején tátongó szurt seb. Szabó Lajos az azelőtti este állítólag összeveszett a feleségével, a ki nem akart éjjeli szállást adni három dohány-csempésznek. Az asszony e miatt ott is hagyta a férjét

és állítólag Kiss József házában töltötte az éjet. A vizsgálatot abban az irányban indították meg, hogy a három csempész ott hált-e a meggyilkoltnál.

Kirabolt sírok. A püspöki-i okmány bünténynek, a sírablásnak második kiadása akadt. A görbedi temető öre — amint nekünk írják — tegnap jelentést tett a község házában, hogy az elmúlt éjszaka ismeretlen gonosztevők nyolcz sírt felcúltak és a halottakat öltözetlenül hagyták a fagyos rögökön. A kegyetlen bűn elkövetőit keresi a hatóság. — Eddig azonban eredménytelenül.

Szabad a fürdés a Tiszában. Egy tiszamenti város rendőrfőkapitánya a múlt szombaton szigorú rendeletet bocsátott ki, amelyben a legnagyobb bírsággal fenyegeti azt, aki a szabad Tisza vizében megfürdeni merészel. De mert a rendőrség tudja, hogy fürdeni mégis csak kell, a szigorú rendeletet annyival enyhítette, hogy kijelölte azt a helyet, hol szabad a Tiszában fürdeni. A rendőrfőkapitány időszerű rendelete nagy hatást keltett az illető tiszaparti városban, melynek polgárai, — elismerésül a praktikus talentum iránt, most januárban meg akarják fürösztetni főkapitányukat a Tiszában, de hogy kibágást el ne kövessenek, csakis az általa kijelölt helyen.

A kórlista mint hősszerelmes.

— Nagyváradi történet. —

Három jogász találkozott az éjszaka egy fiatal kardalossal.

— Ki vagy nyomornak embere? — riad rá az egyik.

— Dalolj valamit nekünk! — harsogja a másik.

— Tárcozlj a havon! — ordítja a harmadik.

A megtámadott kis kardalos mélyséhes embergyűlölettel méri végig a három ingó lábú dubaj ifjut.

— Ez sértés — kiált az egyik.

— Ezt megtoroljuk — harsogja a másik.

— Azonnal énekelni kell azt, hogy Maros vize folyik csendesen.

Most megszólal a kardalos:

— A Maros vize nem folyik sem csendesen, semj sebesen, mert befagyott. Aztán én nem is énekes, hanem hősszerelmes akarok lenni és már régen az lettem volna, ha Somogyi fel tudná ismerni és meg tudná érteni a művészetem.

— Akkor szavaljon!!!

— Helyes. Halljuk a Ledőt szobrot, — ordítja a másik kettő egyhangulag és égfelé emelik a kelepözésbe került kardalos karját.

A kardalos pózba vágódott és elkezdte szavalni:

Állt egy szobor magas hegy tetején
Olyan magas volt a hegy, hogy neki
A fellegek szolgáltak öv gyanánt,
S váháa pihent megnyári délbén a nap.

A menydörgő hangra odasiettek a rendőrök, mire a kardalos úgy elszaladt, mint a kengyelfutó, de az odaérkező rend-

őrök a három jókedvű urat megcsipték, a nevüket fölírták s följelentették őket a rendőrségnek.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ Hat hónap helyett tizennégy nap. Özv. Jobbágy Józsefné nagykállói lakos múlt év decemberben a kerítésen át bemászott Berta János udvarára és a nyitva talált istállóból 16 korona értékű lószerszámot elloptott. Jobbágyné az 1 védekezett a debreczeni törvényszék előtt, hogy nem lopás szándékkal vitte el a lószerszámokat. Berta János neki ezelőtt szeretője volt és mert elhagyta, ezzel csak bosszantani akarta, eltökélt szándéka volt, hogy reggel vizet viszi, de a csendőrök előbb meglepték. A debreczeni törvényszék özv. Jobbágyné 6 havi börtönre ítélte, mert az elhagyott szerető meséjének nem adott hitelt. A debreczeni ítélőtábla ma tárgyalta ezen ügyet a vádlott felebezése folytán dr. besenyey Széll Farkas elnöklése alatt. Az első bíróság ítéletét a tábla megsemmisítette és özvegy Jobbágy Józsefnét 6 havi börtönbüntetés helyett 14 napi fogházra ítélte.

§ Megszűnt csőd. A debreczeni kir. törvényszék, mint csődbíróság Leitner Márton sárándi lakos, szatócs ellen elrendelt csődöt vagyonihiány miatt megszüntette.

Vasuti szerencsétlenség.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, jan. 8.

A hó és a köd, ez a két elem a legnagyobb ellensége a vasutnak. Ilyenkor kettőzött éberséggel tesznek szolgálatot a vasutasok és a baj, a szerencsétlenség mégis elő áll. Csak pár nappal ezelőtt Szatmár közelében történt vasuti baleset s most, mint értesülünk, tegnap Kisújszállás közelében Fegyverneken ismét vonat összeütközés volt.

Mindkét esetben az átláthatatlan köd okozta a szerencsétlenséget s hogy végzetesebb nem vált, az csak a gondviselésnek tudható be. Az eset részletei a következők:

A Nagyváradi felől jövő 501. sz. gyorsvonat Kisújszállásról kiindulva teljes sebességgel közeledett Fegyvernek felé, míg a Szolnokról jövő 542. számú gyorsvonat Fegyverneken várt rá. Az utat sűrű köd borította, mely a messzilatást akadályozta s így történt aztán, hogy a gyorsvonat mozdonyvezetője későn vette észre az előtte álló vonatot, habár elleng az is adott, a két vonat óriási erővel összeütközött. A gyorsvonat kocsijaiban felrakott kézi podgyászok lezuhantak az utasokra, a kik rémülve ugráltak le a már mozdulatlanul álló vonatról

A kocsiából kiguráló utasok szeme elé nagy roszolás látványa tárult: a gyorsvonat mozdonya és a tehervonat hat kocsija, melyek összeváltak szuszva, lesiklottak a sínekről, a kalamaz kocsinak, hol a vonatvezető tartózkodik, összekötő kapcsa elszakadt s a kocsi felkapaszkodott az utána jövő postakocsira, melynek gástartánya az óriási nyomás következtében explodált s meglehetősen összerongálta a kocsit.

Az első rémület lecsillapulta után kezdtek csak arra gondolni, hogy nem sérült meg valaki. Hala Istennek komolyabb természetű sérülés éppen nem történt, csak egy két utas szenvedett kisebb mérvű horzsolást a rájuk bukó podgyaszektól. Hogy a szerencsétlenségűnél a vasuti személyzetet nem terhelte mulasztás, azt a megindított vizsgálat is hivatva kideríteni. A vonat az összeütközés miatt késéssel érkeztek.

Lukács Béla öngyilkossága.

Ujabb részletek.

— Távirati tudósítás. —

Lapunk tegnapi számában már közöltük röviden a megdöbbentő hírt, hogy Lukács Béla val. belső titkos tanácsos, volt kereskedelemügyi miniszter öngyilkosságát követett el s halva huzták ki a Dana jeges árából. A szerencsétlen ember halálának körülményeiről és közelebbi okairól ma a következő részletes távirati tudósításokat kaptuk.

Lukács Béla tegnap reggel orvosával dr. Martinnal a pomázi szenatóriumból bement a fővárosba családját meglátogatni. A délelőtti családjában körében töltötte s jókor délután azzal távozott el hazulról, hogy egy téli sikkát akar venni. Ugy délutáni öt óra tájban dr. Marán elment Lukács Bélaért, hogy visszahísérje őt Pomázra. Lukács Béla azonban nem érkezett haza s úgy családja, mint az orvos a legnagyobb nyugalanságban vártak rája nyolcz óráig. Ekor neje átküldött Malli osztálytanácsoshoz, de ő sem tudott Lukács Béla hollétéről semmit. Átvizsgálták dolgozószobáját s az íróasztalán megtalálták a vasuti szabadjegyet, óráját és gyűrűjét.

Malli osztálytanácsos azonnal rosszat sejtve sietett a rendőrségre az eltűnést bejelenteni, de ott már azzal a lesújtó hírral fogadták, hogy Lukács Béla a Dunába ölte magát.

Más forrás szerint Lukács Béla könnyű szalon-ruhában, téli kabát nélkül, gummitalpu házi cipőben érkezett a déli vonattal a fővárosba. Hogy a délutánt hol töltötte el, azt nem tudják. Halála nem fulladás, hanem szívvelhűdés következménye, mely abban a pillanatban érte, mikor a jeges vízbe vetette magát.

A visból kifogott holttestet azonnal az orvostani intézetbe szállították, hol személyazonosságát megállapítva külön szobába helyezték el. Arcán semmiféle elváltozás nincs és a haláltusa nyomai sem mutatkoznak rajta, mindössze homlokán és fejtetején látható néhány, a jég által okozott apróbb sérülés.

A mai napon nagy számmal kondoleáltak a mélyen sujtott családnál. Széll Kálmán miniszterelnök, Darányi és Hegedüs miniszterek Bécstől táviratilag fejezték ki részvétüket Lukács Béla övegyének a rettentő esemény felett, míg Lukács László pénzügyminiszter személyesen jelent meg a gyászoló családnál, hogy a kormány mély részvétét tolmácsolja.

A Lukács Béla holttestét holnap szállítják át az orvostani intézetből budai lakására, honnan csütörtökön délután két órakor temetik a Kerepesi-temetőbe a város által felajánlott díszsír helyre. A temetés az állam költségén fog megtörténni.

*

Szerb György országgyűlési képviselő nemrég meglátogatta az öngyilkossá lett Lukács Bélát a szanatóriumban. Lukács Béla akkor már elkeseredetten panaszkodott megrendült egészségi állapota felett.

— Az utóbbi hetekben valóságos üldözési mániá vett rajtam erőt, — mondotta — az elém tett aktákat sem mertem aláírni attól tartva, hogy megcsalnak s hogy csupa tolvajok vesznek körül. Éjnek idején gyakran felkeltem és sétáltam az irodámban, attól rettegvem, hogy feltörik ajtómat s elrabolják az ott levő műkincseket. Végre is nem bírtam már kiállani ezt a helyzetet. Mindencél nélkül elutaztam Párisba, remélve, hogy ez némi leg szórakoztatni fog. Azonban az út sem hozott nyugalmat. Beszállott hozzám a kocsi dr. Rosenberg képviselő. Nem bírtam kiállani a tekintetét. Ugy nézett rám, mintha hipnotizált volna és boldog voltam mikor kiszállott.

ÚJDONSÁGOK.

* Városi közgyűlés. Debreczen városa januáriusi rendes közgyűlését 31-én fogja megtartani. A közgyűlést megelőzőleg a tanács teljes ülésében készíti elő a közgyűlés tárgyait, melyek között most is több nagyobb fontosságú ügy lesz.

* Az új esztendő. Ma még nagy titok, mit rejt magában az új esztendő. Csupán csak a csillagászat árul el egyetmást, hogy milyen lesz a huszadik század első éve. Kiterítve magunk elé az új esztendő nap-tárát, a következőket láthatjuk: Az 1901. év keddi nappal ér véget. Mint a fele közönséges esztendő 365 nappal áll. A hivatalos farsang elég hosszú, február 20-ikáig

tart és így negyvenöt napig áll a bál. — Husvét április hetedikére, pünkösd május huszonhatodikára esik. A tavasz március huszonnegyedikén, a nyár június huszonkettődikén kezdődik. Az 1901. évben két napfogyatkozás és egy holdfogyatkozás lesz. Ezek közül nálunk csak a holdfogyatkozást és a második napfogyatkozást láthatjuk, az utóbbi gyűrűalaku lesz és november 11-én reggel 5 óra 30 perczkor kezdődik és d. e. 11 óra 27 perczkor ér véget. A holdfogyatkozás október 27-én lesz.

* Szimonkérészek a városházán. A városháza félévénként szokásos szimonkérészek ülését január 28-án tartják meg.

* A város felügyelő bizottsága tegnap előtt tartotta meg alakuló ülését, amikor is elnökké: Komlóssy Dezsőt, jegyzővé pedig dr. Saántó Samuelt választották meg. A bizottság elhatározta, hogy ezentúl nem időközönként, hanem rendszeresen minden hétfőn délután ülést tart, hogy nagyfontosságú működésének annál hivabban megfelelhessen. A felügyelő bizottság üléseire a szükséghez képest hivatalosak lesznek az előadók: Vecsey Imre tb. főjegyző és Roncsik Lajos helyettes főszámvevő is.

* Rongyos bankok kicserélése. A szegény ember ugyan örül, ha a bankból rongyos is jut neki, csak mennél több jusszon. Az osztrák-magyar bank azonban nem akarja, hogy rongyos bankói legyenek a forgalomban s a kopás folytán használhatatlanná váló új 20 koronás bankokat ujjakkal cseréli be. Azok, akik a bankokat szándékosan rongálják — bízhetőleg ilyenek igen kevesen lesznek — azok büntetést fizetnek. A bankon levő hölgy, feje, fála, orra ha kiszakad, 52 fillért kell érte fizetni s akkor új bankót kap az ember. Az egész 20 koronás bankó 100 mezőre lesz felosztva s ahány mező hiányzik a bankóból, annyival kevesebb 20 fillért kap az illető s rongyos bankójáért.

* A kereskedő ifjuság dalárdája. A debreczeni kereskedő ifjuság — mint említettük — újra megalakította dalárdáját, amely közelebb már megkezdte a nyilvánosság előtt is érdeklődéssel várt szereplését. Tegnapelőtt a dalkör tagjai megválasztották a tisztikart. A választás eredménye a következő: Elnök: Mayering Gyula. Titkár és gazda: Erdélyi István. Jegyző: Barra Gyula. Választmányi tagok: Bardos Géza, Glosz József, Mike Győző, Barts Béla, Koos Jenő, Tóth Kálmán, Govrik Miklós, Kulcsár Gyula, Grosko György, Fekete Miklós. Póttagok: Süsser Lajos, Fleischer Frigyes, Hadenföffer Pál, Zengewald Géza. Karmester választással az elnökség bízott meg.

* Gázkérdés. Gizike (sírva): Borzasztó dolgot újságolok, Oszkár!... A mama azt mondta, hogy többé nem szabad látnunk egymást.

Oszkár: Nem baj, majd lecsavaram a gázt.

* **Árverés a szegények javára.** A vasúti kocsiokban és állomási helyiségekben elhagyott tárgyak u. m.: bőröndök, táskák, kalapok, esernyők, botok, ruha és fehérneműek stb., Debreczen állomás podgyász felvételi helyiségében 1901. évi január hó 11-én d. e. 9 órakor kezdődő nyilvános árverésen el fognak adni. A befolyó összeg a helybeli szegény alap javára fordítottatik.

* **Mi lesz a gyerekekkel?** A környéken garádálkodó tolvaj cigányokkal ugyancsak meggyült a rendőrség baja, mert az ügyészség a letartóztatottakkal átkísért gyermekcsereget nem vette át, hanem vissza küldte. Végh Gyula h. főkapitány erre egy szekérre rakatta őket s kivitte a cigánytelepen lévő téglavető cigányokhoz. Most aztán ereik járnak a rendőrségre, hogy mit csináljanak ők azzal a sok gyerekkel, hisz nekik is van elég, azoknak sem tudnak kenyeret adni. A cigányok még megteszik, hogy a rendőrség nyakára vissza viszik a rajkókat. Az elkobzott lovakkal már könnyebben bántak el, agyon verették őket, mivel mindegyik veszélyes nyavalyában szenvedett. A sintér telepre vitették s ott bunkózták valamennyit agyon.

* **Betértek a tanyán.** Székely Sándor t. földvári gazdálkodó tanyáját az elmúlt éjjel ismeretlen tettes feltörte s onnan egy métermázsas dohányt elloptott. Az esetről értesült Debreczen kerületi cserőrség megindította a nyomozást, melynek eredményeképp letartóztatták a szomszéd Csibakházán lakó P. Lanuska Józsefnét. — Házkutatás alkalmával a dohány egyrészét megtalálták nála, a lopást azonban tagadja, mivel — ugymond — a dohányt ő egy dohányos embertől vette ki; sem meg nevezni, sem leírni nem tud. Minthogy több körülmény az eilenkezőt látszik bizonyítani, a cserőrség P. Lanuska Józsefnét letartóztatta, a nála levő dohányt pedig lefoglalta.

* **Csuszós járdák.** Nagy hiba az, hogy ily nagy területen fekvő városban kevés a gond arra, hogy az ember testi épsége figyelmetlen részeseüljön. Napok óta tart a hideg s a havazás oly sikossá tette a járdákat, hogy nincs óra, melyben egyik vagy másik utcában kisebb baleset ne történjék. Bizony nagyon jó volna, ha a sikos járdák háztulajdonosai, vagy eltisztíttatnák az odafagyott havat a járdáról, vagy meghintenék fűrészpórral vagy homokkal. Fontos dolog ez a polgároknak nézve, kik sietnek kenyérkeresetük után s ha lábukat törlik, a megtakarított homok árából, mit elfelednek széthinteni az átjárókon s a járdákon, sem orvosságot, sem élelmet nem kapnak.

* **A sorshuzás és a sorozás.** A sorozás előjátéka a sorshuzás f. hó 9-én szerdán délelőtt 9 órakor tartatik meg a debreczeni illetőségű védőkötelessék részére a városháza nagytermében. Ez alkalommal szokatlan nagyszámmal 413-an lesznek azok az 1880 ik

évben született első korosztályu h. kötelességek, kik vagy maguk húzzák ki azon sor-számot, amely a sorozóbizottság elé vezetés sorrendjét állapítja meg, vagy helyettük sorsszámot szűlők vagy igazolt meghatalmazottak is húzhatnak; ha pedig sem maguk, sem meghatalmazottjuk nem lenne jelen, úgy az ilyenek helyett a hivatalos közegek húzzák ki a számot. A sorshuzás Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester elnöklété alatt történik s jelen lesznek O. Áh Károly tanácsnok, Palfy Gábor és Vecsey Viktor városi biz. tagok és a katonai ügyosztály 2 tisztviselője. E helyen megemlítjük, hogy városunkban az idén a fősorozás április hó 22., 23., 24., 25. és 26. napján tartatik meg, melyre mindeaki köllő időben meghívót kap.

* **Bosszu a paprikával.** Tóth Sándor vasuti lámpa kecskét szörnyen bánította, hogy a vele évek óta vadházasságban élő öv Erdődi Andrásné a faképuél hagyta. Tegnap e feletti bánatában a kelletemél többet talált inni a jóból s így neki bátorodva kereste fel a pirosi soron áruzó Erdődinét. Kérni, könyörögni kezdett neki, hogy jöjjön vissza hozzá s nem fog többé vele gorombáskodni. Erdődiné a kecskétető ígéretei dacára h. j. hatatlan maradt. Erre Tóth dühbe jött s elkezdte Erdődinét ütöni, majd az előtte levő paprikával teit zúrákot a földhöz vágva, a hóra szórta az egész tartalmát. A botrányos jelenetnek a 3-as számú rendőr vetett véget azzal, hogy Tóth Sándort a központra kísérte.

* **Halálozás.** Sándor Ferencz a Pásztor Gyula es. Ta. czég belfagya folyó hó 7-én este fel 10 órakor, életének 36 ik évében, rövid szevedés után elhunyt. Földi részei folyó hó 9-én délután 2 órakor fognak Csapó utca 55. számú háztól a ref. egyház szertartás szerint, az új templomban tartandó rövid ima után a Czegied utcai temetőbe örök nyugalomra helyezni. Mely végtisztességetekre rokonait, barátait s jó ismerőseit szomorodott szívvvel meghívják Kesergő atyja: Idősb Sándor Márton, Gyermekesi, illetve testvérek: Sándor Daniel nejjével és gyermekeik, Sándor Margit nejjével Horváthy Győzővel és gyermekeik, ifj. Sándor Márton nejjével és gyermekeik. A temetést Dankó temetkezési intézete rendezi.

* **A tréfa vége.** Berger Jakab nem igen érti meg a tréfát, hanem komolyan veszi, pláne akkor, ha az egy kedves emléktárgyat veszélyeztet. Három jóbarát ugyanis észrevétlenül eleante tőle szép tajtékpipáját. De a csiny kiderült s most a törvényszék előtt fog véget érni, mely aligha lesz kedvező a három jó barátira s alighanem örökre elveszik a kedvöket az effle tréfáktól.

* **A népszámláló és az öreg asszony.** Vége felé közeedik a népszámlálás, mely nem egy esetben nyújtott érdekes pillanatokat a népszámláló biztosoknak, így a többiek között tegnap délután egy öreg anyókaához vetődött be egyik kiküldött biztos, ki dideregve foglalt helyett a szobában s azt a kérdést kockáztatta meg, hogy nem melegebb-e a konyha, mert itt lefagy az ember körme.

— Kedves galambom — válaszolt az anyóka — az is olyan hideg, mint a farhas ordító, mert hát 6 nap óta mindig várom a tekintetes urat, oszt még fért sem merem kitenni a lábamat.

Ez aztán a lelkiismeretesség.

* **A jogász- és tisztviselőkör fehérestélye.** A „Debreczeni Jogász- és Tisztviselői Kör“, könyvtára javára 1901. évi február hó 2-án, szombaton, az Arany Bika szálloda dísztermében zártkörű fehér estélyt rendez. A rendezőbizottság a következő kérelemmel fordul a közönséghez: „Estélyünk előkelőségét feltűnően emelné, hogyha a megjelenők, fehérdíszben pompázó báltermünkben, csak fehér avagy fekete öltözetben jelennének meg. Ezért tiszteletteljesen kérjük, méltóztatassanak e szinek használatával emelni estélyünk jellegét, s ezzel társaság egyöntetűségét. A fehér és fekete jelmezeket szivesen látjuk.“ — Jegyek kizárólag a megbívó előmutatása mellett válthatók: Békés Lajos, Szent Királyi Tivadar és Zádor Lajos urak tiszteletében és az estély napján a pénztárnál. Kezdeté este 9 órakor. Belépő díj: Személy-jegy 4 korona. Család-jegy 8 korona. Páholy jegy 24 korona. A rendező bizottság élén állanak: Dobieczyński Sándor, rend. biz. elnök. Szilágyi Imre, rend. biz. alelnök. Komlóssy Arthur, rend. biz. alelnök. Kőlcsey Sándor, rend. biz. alelnök. Boczán Elemér, rend. biz. jegyző. Dr. Bozsovay Jenő, rend. biz. jegyző. Zimmermann Gyula, pénztáros. Balogh József, ellenőr. Bárdos Géza, ellenőr. Vecsey Imre a fogadó bizottság elnöke.

* **A népszámláló biztosok felkéréretek,** hogy akiknél felesleges számlálólapok és házi gyűjtemények voltak, azokat még a mai napon beszoigáltatni sziveskedjenek. Népszámlálási iroda.

SZÍNHÁZ.

A tékozló apa.

— Premiór. —

Gyakoriat most színbázunkban az újdonságok. Díszetes örekvés, különösen, ha mint az *Aranyasszony*-nál is tapasztaltuk, egy jobb irány előhírnékei lennének ezek az újdonságok. Talán ide sorozható Dumas Sándor *Tékozló apa* című tegeap bemutatott színműve is. Tisztasága nem vetekeedik ugyan az előbb említett színművével, de nincs benne semmi, ami durvaságával bánatana. A multnak egy-két bünéről esik benne néhol szó s csak a bünhődés játszódik le a színpadon. Az ugynevezett erős pikantériákat, amelyekhez oly sűrűn fordulnak egy kis hatás kedvéért az újabb francia szerzők, a jelen darabban hasztalan keressük. Ellenben szellemessége olyan, hogy ahhoz foghatót az előbbieken hiába keressük.

A meséje vékony, meseszövése mesterkelt. De érzelmes jelenetei, alkalomszerűen közbeszótt morális fejtegetései mindig hatásosak.

De la Rivonniere gróf a darab főalakja. Nagyon könnyelmű életet folytatott fiatal felesége halála után. Könnyelmű életébe, amely vagyont is csaknem felemésztette, fiát is bevatta. Ez azonban irtózik attól a világtól, egészen föléje kerekedik az öreg grófnak, akit házassággal akar a jó utra téríteni. Az apa ekkor bevallja, hogy a házasság gondolatával ő is foglalkozik, azóta, hogy Chavry márkiné unoka-

huzával, Helénnel találkozott. Sőt fel is éri a fiát, hogy kérje meg neki.

Helént Andre is ismeri, gyermekkori pajtások voltak s most, hogy újra találkoznak, a régi barátság mély, igaz szerelemmé fejlődik. Ily körülmények között nem csoda, ha atyja megbízásának nem tud eleget tenni, de még atyja is meggyőződik, hogy érzelmeinek viszonzására a fiatal leány részéről nem számíthat s megéri a leányt maga, de a — fia számára.

It kezdődik az öreg gróf bűnhődése. Mennyét igazi szeretettel veszi körül, de érzelmeit félreengyarázza a világ sőt a fia is. Mihor az öreg gróf erről értesül, visszaszűnyed régi bűnébe. Atyai szeretetét azonban egy pillanatra sem vonja meg a fiától, sőt egy izben élete kockáztatásával áll helyt érte.

Az előadásról, amely mintaszerű volt s amelyet nagyon kis közönség nézett végig, valamint a szereplőkről a mai előadás után emlékezünk meg.

Kétszázezer korona a színházszeknek. Egy nemesszívű, országosan ismert művészbarát nemcs cselekedetéről kapunk hírt. Bölöny József, a kolozsvári nemzeti színház intendánsa, mint az A. és V. értesül, legközelebb kétszázezer koronás alapítványt hagy a színházegyesület javára. Ezt a szándékát az illetékes tényezőknél már tudomására is hozta. Nehány hóval ezelőtt még az volt a szándéka, hogy a budapesti új Nemzeti Színház számára ingyen telket ajánl fel, de miután a tervezési munkálatok már irányt vettek, erről a tervről lemondott, hogy az egész magyar színházat javá a legyen fejedelmi bőkezűsége. Bölöny Józsefet különben felkérték az Országos Színház Egyesület vezető elemé, hogy vállalja el az elnöki tisztelet, mely Molnár Lászlónak a kolozsvári Nemzeti Színházhoz való szerződésével a tavaszon üressé válna.

A színházak levegője. Dr. Harriot, a francia orvosi akadémia tagja, egy idő óta a színházak levegőjének vizsgálatával foglalkozik. Felvonás közben tanítványával együtt szivattyuztat bizonyos mennyiséget a színházak levegőjéből s ezt a mintát aztán vegyileg elemézi. Vizsgálatainak eredményét egyelőre még nem tette ugyan közzé, de már eddig is megállapította a következő eredményeket:

1. A szellőztetés sehol sem jó és sehol sem természetes.
2. A menyezeten nyílásokat kell hagyni, amelyeken a napsugár is behatolhat.
3. A bárony-huzatokat bőr huzattal kell potolni s nem szabad többé szövetszál készült függönyöket használni.
4. A butorokat s a parkettet viaszosvásszal kell bevonni, hogy vizes szivacsos mosni lehessen.

Dr. Harriot azt hiszi, hogy csakis ily módon lehet megakadályozni azt, hogy óriási mennyiségű por jusson a színházak levegőjébe.

TÁVIRATOK

Waldersee — kínai herceg.

Budapest, január 8. Berlinből jelentik, hogy Vilmos császár a porosz királyság fennállásának 200 éves év-

fordulója alkalmából Waldersee tábornagyot, a kelet-ázsiai főhadvezért hercegi rangra fogja emelni „kínai herceg” czímmel.

Szeless Adorján fogvatartása.

Budapest, január 8. Az ügyészség ma délutáni ülésében elhatározta, hogy Szeless Adorjánt a vizsgálat befejeztéig fogva tartják.

A léghajózás jövője.

Berlin, január 8. Zeppelin gróf tegnap a német gyarmatosító társaságban előadást tartott a léghajózás jövőjéről. Az előadás előtt Nahnke, a katonai kabinetiroda főnöke Vilmos császár megbízásából átadta neki a vörös-sas-rend első osztályát egy kabinetparancs kíséretében, a mely a léghajózási osztályt utasítja, hogy Zeppelin további kísérleteit minden lehető módon támogassa.

Kínai zavarok.

London, január 8. A Daily Mail jelenti Pekingből 6 iki kelettel: Oroszország új egyezményt javasol, a mely szerint a tiencin sanhaikvani vasut valósággal Oroszország politikai ellenőrzése alá kerülne, noha névleg átadnák az angol részvényeseknek. Az egyezmény javaslatot átadták Waldersee grófnak aláírás végett. Hír szerint Waldersee nem akarta átvenni az egyezményt a hozzájárulását megtagadó angol kormány kifejezett szankcionálása nélkül.

A rablók kezében.

Konstantinápoly, január 7. Hír szerint egy Mille nevű francia alattvalót tegnap este Szmirna mellett rablók fogták el, a kik 5000 török fontot követelnek váltságdíj fejében.

Öngyilkos lelkész.

Budapest, január 8. A turócszentmártoni evang. hitközség segédlelkésze, Obuch János beretvával fölmetszette torkát és bele is halt sebébe. Levelet, üzenetet nem hagyott hátra s így valószínű, hogy zavart elmével követte el végzetes tettét a még csak 23 éves fiatal ember. Már vagy három hónapja ugyanis ideges főfájás gyötörte és alighanem ilyen rohamban oltotta ki életét.

A rablógyilkos üldözése.

Bécs, január 8. Borzalmas, rémregénybe illő vérengzést vitt ma véghez Bécs egyik előkelő negyedében egy Vanyek István nevű rovott multu asztalos legény. Rablási szándékból betört a Favoriten-strasse 27. sz. a lakó Sieghardt lakatoshoz, kinek csak a felesége volt otthon. Az asszony nem ijedt meg a rablótól, hanem lár-

mát csapott, mire az revolverrel szíven lőtte Sieghardtét s aztán elmenekült Merek István, a házban lakó kocsis tűzbe vette a gyilkost, de Vanyek szembeszállt üldözőjével s anyilt utcán agyonlőtte. Hasonlóképp járt Fischer asztalossegéd, kinek tüdejét furta át a gyilkos golyó. — Ekkor Hauser lakatos legény vetette rá magát a gyilkos Vanyekre, de ez utolsó töltényével Hausert is halálosan megsebesítette. Végre Hochstetter rendőr kísérelte meg Vanyeket legyűrni, azonban ő is kapott egy hatalmas ütést az arcába az úres revolver egyával. A rendőr erre kardot rántott s leütötte a gyilkost, akitesek nagynehezen tudtak a rendőrök a meglinchélestől megmenteni, úgyhogy régre is lovasrendőrök zavarták szét a feldühösödött népet.

VEGYES.

Sörmérgezés. Manchesterben ismét sörmérgezés fordult elő. Négy asszony és egy férfi haltak meg rossz sör élvezetétől. Mind a négyen a munkásosztályhoz tartoztak s javithatatlan iszákosok, nagy sörfogyasztók voltak.

Pozsony a munkásoknak. Pozsonyi tudósítónk táviratozza: Pozsony város törvényhatósági bizottsága négyszázhuszezer koronát szavazott meg tiz egyszerű kétemeletes ház építésére, amely házakat munkásoknak fogják kiadni. Ez az első lépés abban a nagyobb akcióban, a mely a szegény néposztály lakáviszonyainak javítását célozza.

A farkasok torkában. Rettenetes halálnak esett áldozatul — mint Kassáról táviratozzák — Drotár János ácsmester. A szerednyei uton farkasok támadták meg, még pedig oly tömegesen, hogy nem tudott ellenük védekezni. Leteperték a bestiák és felfalták.

Szerelmi dráma.

Paraszt szerelem.

Csákány, január 4.

Iska Erzsikéről szól a fáma, arról a ropogós szoknyájú, karsu deraku leányról, akinek olyan piros az orcája, mint a patlanó róza, olyan kék a szeme, mint a tenger mélye. Leginkább dobogott a szíve érte Bertkó Jánosnak, a daliás szolgálólegénynek. Elfutotta a vér, ha reá nézett, tüzes láva öntötte el, ha közelében volt. És Erzsike sem idegenkedett tőle, vagy csak kaczerkodott véle? A mult este is együtt ültek a homályos pitvarban, édes gyönyörűséggel enyelgtek egymással, sőt a leány fel is tette karját a legény vállára.

Bertkó János meg lett babonázva azóta. Nem volt többé nyugta, sem éjszale, sem nappala. Egy nap aztán elhatározta magát. Felvette ünneplő ruháját s úgy állított be a leány apjához. Szemébe vágta, hogy nem neki nevelték. Azt hitte,

hogyan eléri a magyarországot a letaszították a pokol mélyébe.

Busult egy darabig, kerülte az embe-
reket, magánosan busult, kerülte még a
környekét is a háznak, ahol összetépték
boldogságát. De tegnap egészen megválto-
zott. Ott mulatott reggelig a korcsmában,
majd hajnapirkadásnál magához intette a
ezigányt:

— Velem fogtok jönni.

Aztán elindultak. Az apró két ablakos
házikók körvonalai hosszan fektéltek végig
a nagy utcán. A néma csendet egyszerre
vékony hegedűző zavarja meg, majd egy
erős hang énekelni kezdi:

„Ha az Isten nem egymásnak teremtet,
Márt is adta szívünkbe a szerelmet...”

Elhagzik a nóta. Egy durranás követi
a végső akkordot, melyet százszorosan ad
vissza a vízhang. A másik perczen már
összerogyott Bertkó János, piros vérért
magába szívja a fehér hó. Főbe lötte ma-
gát ott a csalfa leány ablaka alatt, eldobta
magától a sivár életet, mert nem tudta
elviselni bánatát, keservét.

A legényt élet-halál közt szállították
be másnap a kórházba s mikor még
egyszer eszméletéhez tért, bevallotta, hogy
a csalfa lányt is megakartá ölni, de nem
jött ki hívására a házból. Aztán erőt vett
rajta a sebláz s a kisérteties önkívületben
a sok érthetetlen beszéd közepette ezerszer
is elmondta e néhány szót: Erzsikém, sze-
retsz-e Erzsikém?...

MULATTATÓ.

Valódi.

— Azt hiszed, hogy haja mind valódi?
— Természetesen. Amely leánynak
annyi pénze, soha sem vásárolta mást.

Stratégia.

— Miss Jimp, hogyan tudott oly nagy
benyomást tenni a szegény Mr. Diggere?
— Még szegényebbnek viselkedtem,
mint ő.

Dewet módszere.

— Azt kellene hinni, hogy Dewet, a
bur generális, meg tudja a dél-afrikai hegyek
magányosságát.

— Miért? Ha elhagytának érzi ma-
gát, egyszerűen lecsap a hegyekről és föl-
csip pár száz angol társaságnak.

CSARNOK.

Angyal és ördög.

— Társadalmi regény. —

(Folytatás.)

Darinkainé megkönnyebbülten lélegzett
fel, mikor palotájának meleg szobájába ért.
Nagyon megörült, hogy egyetlen mást, vagy
cseledeleányt sem talált. Málkor ribilliót
csapott volna belőle, most kedve lett volna
megjutalmazni valamenyit.

A kis Dérci leányt bevitte hálószobá-
jába és batette a száját ágyába.

— Utálom ezt a kis porontyot, mégis
egy éjszakára hadd legyen uri kényelme,

aludjék boldogan, palotában. Ugyis ezután
vajmi kevés része lesz a boldogságban.

Elhagyta a gyermeket s átmezt az
ebédlőbe.

Csengetett... Egyszer... kétszer...
háromszor s még mindig nem jött senki.
Most már bosszankodni kezdett, míg végre
hosszas csengetés után belépett a szoba
leány.

— Parancsol nagysága.

— Már kétszer is csengettem:

— Bocánatot kérek... ki vagyunk
merülve. Tegnap is, ma is csaknem egész
éjjel talpon voltunk.

— Jól van. Azért nézem el.

— Parancsol valamit?

— Holnap korán reggel elküldi az
inist Hadák urért.

— Igenis

— Jöjjön ide azonnal.

— Ugy lesz.

— Elmehet és lefekhet.

Darinkainé az álmatlanságnak legki-
sebb nyomát sem érezte. Pompásan ment
minden. A siker feledtette vele hogy már
a második éjjelt tölti álmatlanul.

Darinkainé fel és alá sétált a szobá-
ban. Többször megállott nagy tükör előtt
s gyönyörködött magában.

— Szép vagyok! Dírzi csakhamar
feledni fogja nejét s rajongással szeret
majd engem. Ezért a boldogságot küzdöt-
tem eddig. A jó szerencse kedvezett. Most
már biztos hiszem, hogy törekvésemben
enyém lesz a diadal.

(Folyt. köv.)

NYILTTÉR. *)

Az Augsburgi légszeszipar-
társulatnak debreczeni lég-
szeszgyár igazgatósága folyó
hó 10-én megfogván szüntetni
működését, felkéri mindazokat, kiknek a
társulat el-én valami követelésük vagy igé-
nyük van, hogy ennek érvényesítése végett
folyó hó 10. napjának délutáni 5 órájáig
jelentkezni sziveskedjenek, miután később
bejelentendő igények csak a központból
volnának elintézhettek.

*) E rovatban közlöttékért nem vállal
felelősséget a Szerk.

SZINLAP.

Ma, szerdán „C” bérletben, másodsor:

A T É K O Z L Ó A P A.

Szinmű 5 felvonásban.

S Z E M É L Y E K:

De la Rivouiniere gróf	— Pataki B.
André, vicomte, fia	— Odry Á.
De Chavry, marquisné	— Breznay A.
Helén, unokahuga	— T. Halmi M.
De Fournas	— ifj. Szathmáry.
De Ligneray	— Tanay Fr.
De Prailles	— Bartha I.
De Naton	— Péchy L.
Goderfoyné	— Kiss Irén.
Albertine	— Komjáthyne.

Holnap, csütörtökön „A” bérletben:

A v i c z e a d m i r á l i s.

Operette 3 felvonásban.

M. Á. vasutak menetrendje

1900. október hó 1-től.

Debreczenből indul:		ó.	p.	
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4	16	
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	9	01	
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12	36	
Budapest—Nagyvárad felé	este	10	27	
P.-Ladány—Nagyv. minden kedden	déli	12	—	
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	7	10	
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	8	50	
Szatmár—M.-Sziget felé	este	7	58	
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	2	56	
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	d. u.	12	17	
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	este	6	16	
Csak Szatmárig	reg.	5	22	
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8	32	
Miskolcz—Kassa felé	este	6	58	
Szerencs—S.-A.-Ujhely-Kassa felé	d. u.	4	01	
	reg.	5	28	
	reg.	5	51	
H.-Böszörmény—	m. áll. v.-tól.	d. u.	4	06
B.-Sz.-Mihály felé	m. áll. v.-tól.	d. u.	4	18
	vásártérről	d. e.	11	20
	m. áll. v.-tól.	d. e.	11	29
	vásártérről	d. e.	11	29
Füzes-Abony felé m. á. v.-tól.	reg.	4	42	
Füzes-Abony felé vásártérről	reg.	5	—	
Ohat-Kócs—Polgár felé m. á. v.-tól.	d. u.	4	21	
Ohat-Kócs—Polgár felé vásártérről.	d. u.	4	31	
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	9	36	
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4	31	

Budapestre érkeznek:		ó.	p.
A reggel 9 ó. 01 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1	—
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este	8	—
Az este 10 ó. 27 p.-kor induló sz.-v.	reg.	6	40
A d. u. 4 ó. 16 p.-kor induló gy.-v.	este	9	—

Budapestről— Debreczenbe indul:		ó.	p.
A d. e. 11 ó. 44 p.-kor érkező gy.-v.	reg.	6	50
A d. u. 3 ó. 36 p.-kor érkező sz.-v.	reg.	9	18
Az este 6 ó. 50 p.-kor érkező gy.-v.	d. u.	1	55
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este	7	06
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este	9	15
(P.-Ladányig gy.-v. átszállással)			

Debreczenbe érkeznek:		ó.	p.
Budapest felől gy.-v.	d. e.	11	24
Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	8	08
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	8	20
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2	41
Budapest felől	reg.	7	14
Kolozsvár—Nagyvárad felől	reg.	5	14
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7	51
" " " " gy.-v.	d. u.	12	18
" " " " " " " "	d. u.	8	55
M.-Sziget—Szatmár felől	este	10	12
Csak Szatmárról	este	6	45
" " " " " " " "	este	6	46
" " " " " " " "	"	8	07
Kassa—Miskolcz felől	reg.	8	07
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli	12	07
Kassa—Miskolcz felől	este	7	57
	reg.	8	09
	reg.	8	17
B.-Sz.-Mihály—	este	6	26
H.-Böszörmény felől	este	6	35
	d. u.	8	22
	d. u.	9	30
F.-Abony felől vásártérről	d. u.	5	36
" " " " " " " "	d. u.	5	45
Ohat-Kócs—Polgár felől vásártérről	reg.	7	50
" " " " " " " "	reg.	8	18
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7	11
" " " " " " " "	d. u.	8	11

Uj női divatterem

Piacz u. 65. (Miklós ut-
ca sarkán.) Elvállal egyszerű és diszesebb
ruhák mérték utáni elkészítését mérsékelt
árak mellett. **Maison Ste ner.**

Glazé keztyük tisztítását jutányos
áron vállalom. Pé-
terfia-utca 37.

Katona keztyük mosása javítás-
sal együtt párja
16 fillér (8 kr.) Péterfia-utca 37. szám.

